

Юрлї Блкллчк
ЖУТІЄ
ТАРЕШЛОЄ

Харкїв
«ФОЛІО»
2016

1. O mǐll, s̄k nona:la s̄ go Kollcma:llmǐllkonols̄s̄

Юж у Сучаві відала я от мурзи Кирея, которий купив мя, же везе мя впрост до короля турчинського. Відаючи се, було мі легше, як иньшим невольницям, зносити ціле тото мандрованє, бо більшість із них мала би трафити на базар, а відтак у невідомо які руки. Од Сучави до Константинополя цілих 60 миль.

В дорозі не було жадних пригод, леч то, же напали на нашу валку при переправі на Дунаю, гди виїхалисьмо з Олтениці. То були якісь гайдуки і було їх чимало, але турки раду їм дали і побили дуже так, же половина трупом лягла.

Як-єм не тужила за домом, але молилася, аби Господь даровав побіду туркам, а не гайдукам православним. Гайдуки тії видалися мені лихішими за поганів, та й чутка була, же вони над полонянками збиткуються.

Не доїжджаючи до Константинополя, ми ся спинили на високому пагорбі, з котрого видно було теє славне місто, як на долоні, і чудувалися всі, хто вперше єго бачив, тій красі і величі, же сліпила очі. Вечоріло, і з мінаретів лунали голоси муедзинів, закликаючи на молитву. Турки зараз простелили собі під ноги килимки та хустини, повклякали і стали бити поклони та молитися. Помислилам, же і нам рано чи пізно доведеться тоє робити.

Вже сутеніло, як в'їхалисьмо до міста. Вози наші гучно торохтіли по кам'яних вулицях, аж урешті ся спинили перед великою гарно оздобленою брамою, але не заїхалисьмо всередину, бо ту відразу нас поділили — кого на

базар невольничий, кого мурзам спродати, а мя і еще єдну панну повезли в палац королівський. Тая панна звалася Гальшкою і полонена була в Підгірцях. Мала пишне світле волосся, а я на одміну темне. Мурза вповів, же то ся має королю вподобати. Гальшка цілу дорогу скімлила і співала сльозних пісень, а я іно мовчала і думала, що нас чекає.

— Чи ваш король еще молодий? — спиталася в мурзи і і дуже втішилася, гди оповів, же на десять літ є од мене старіший.

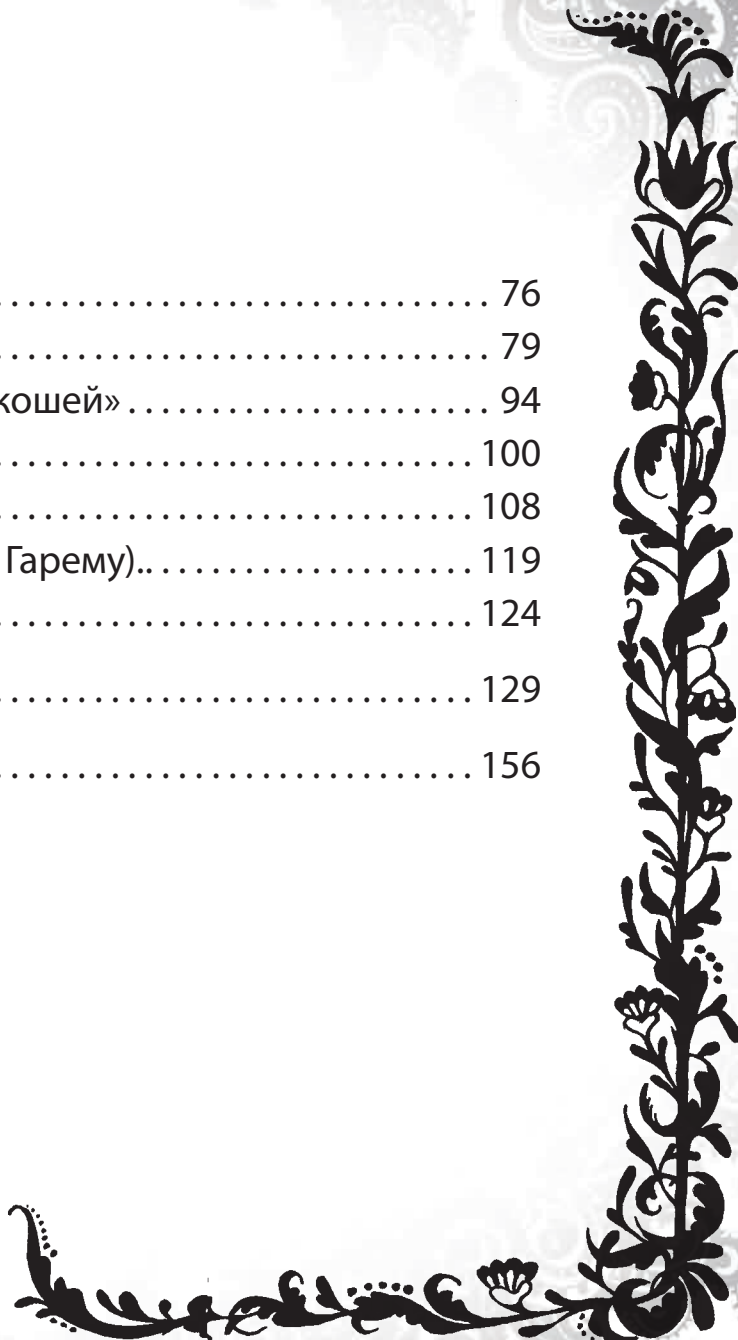
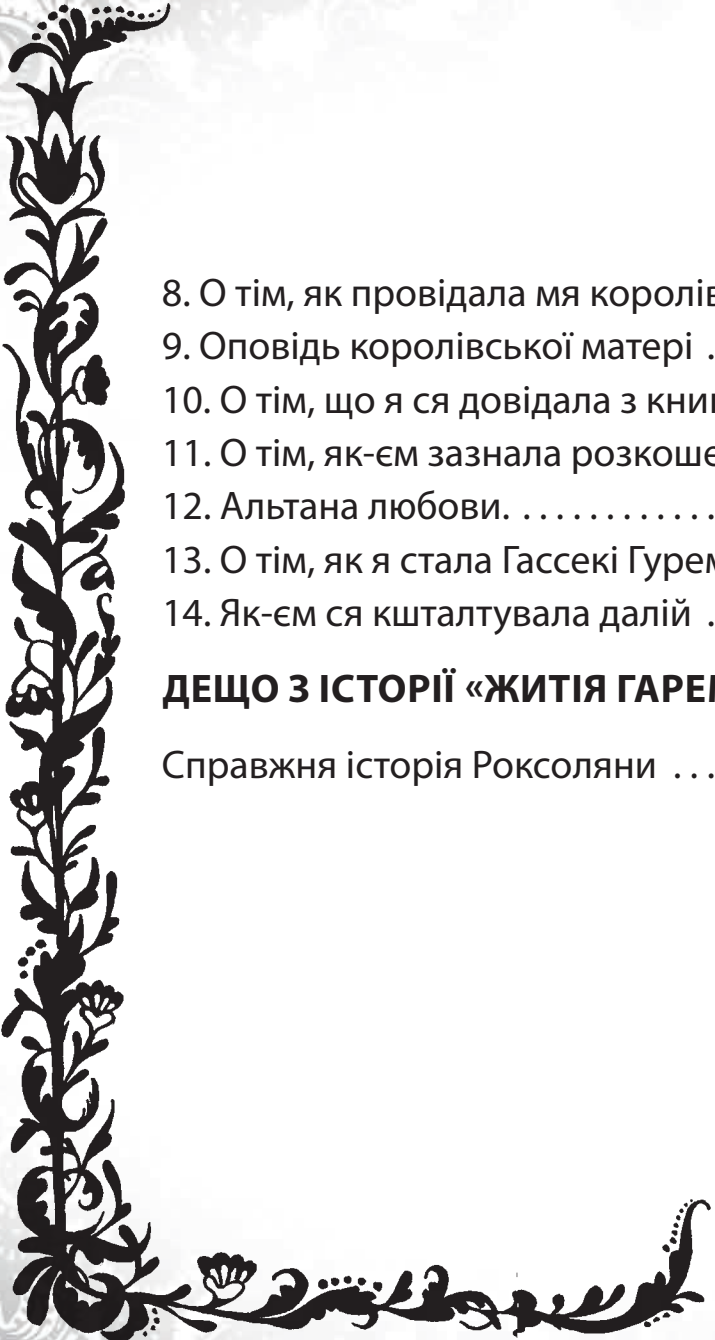
Не мала я певності, же захоче він мя лишити при собі, боялася, же Гальшка єму вподобаєсь дужче, а може, відішле назад до мурзи. Для того не плакала-м, їла, що давали, і дбала-м за собою, як нігди в життю.

А вранці ми з Гальшкою опинилися на базарі. Як-єм ся довідала пізніше, в день закінчення посту мати короля, валіде, мала піднести в дар своє-

Зміст

ЗАСПІВ.....	3
ЖИТІЄ ГАРЕМНОЄ.....	7
1. О тім, як попала я до Константинополя.....	9
2. Як-єм побачилася з султаном.....	19
3. О понівеченню цноти.....	23
4. О забавах гаремних.....	36
5. О тім, що сербіянка вповіла.....	41
6. О забавах гаремних.....	65
7. О тім, яку пригоду пережила-м.....	70

8. О тім, як провідала мя королівська мати.....	76
9. Оповідь королівської матері	79
10. О тім, що я ся довідала з книги «Сад розкошей»	94
11. О тім, як-єм зазнала розкошей	100
12. Альтана любви.	108
13. О тім, як я стала Гассекі Гурем (Царицею Гарему).....	119
14. Як-єм ся кшталтувала далій	124
ДЕЩО З ІСТОРІЇ «ЖИТІЯ ГАРЕМНОГО»	129
Справжня історія Роксоляни	156